

uforsvarligt at paalægge mindre Virksomheder og Landbruget, at de skulle have saglig uddannede Kedelpasfere, da det tilmed i Forhold til Virksomhedens Omfang vil medføre meget betydelige og uforholdsmæssige Udgifter og andre Ulemper. I større Virksomheder og hvor der arbejdes med et højt Damptryk, er Forholdet et andet, da der i saadanne Virksomheder kræves større Kyndighed hos Kedelpasfere, for at han kan være i Stand til at sætte sig ind i Forholdene og overstue disse. Derfor kan Udvalget tiltræde Lovforslagets Grundbestemmelser desangaaende, som gaa ud paa, at vedkommende maa aflægge en Prøve, forinden et saadant Hverv betros ham. Derimod kan Udvalget paa et enkelt Punkt ikke tiltræde det i Lovforslaget angivne Skelnemærke, som er betegnet saaledes: „Dampkedelanlæg, bestaaende af 2 eller flere samvirkende Kedler, hvis Ildpaavirningsflade er 150 Kvadrat Fod eller derover“. Udvalget skønner ikke rettere, end at man her ind under maa medtage de Dampkedler, som have en Ildpaavirningsflade af 300 Kvadrat Fod eller derover, da Kedler af en saadan Størrelse i Reglen anvendes i Bedrifter, der beskæftige et stort Antal Arbejdere, og at man derimod godt kan forhøje den samlede Ildpaavirningsflade af flere samvirkende Kedler fra 150 til 300 Kvadrat Fod, hvorved i øvrigt kun et meget lille Antal Dampkedelanlæg vil blive unddraget Forordningen om eksaminerede Kedelpasfere. For mindre Kedler kan man uden Betænkning opgibe den i § 4 foreskrevne Vejledning i 6 Uger. Naar man ser bort fra Bestemmelsen om Lokomotiver og andre til Befordring bestemte Dampmaskiner, vil Forholdet, hvis Vædringsforslagene under Nr. 1 og 7 vedtages, blive saaledes: Dampkedler, hvis Ildpaavirningsflade er 300 Kvadrat Fod eller derover og Dampkedelanlæg, hvis samlede Ildpaavirningsflade er 300 Kvadrat Fod eller derover, samt Dampkedler, som arbejde med over 100 Pd.s Damptryk paa Kvadrattommen, og i hvis umiddelbare Nærhed Mennesker til Stadighed opholde sig, skulle passeres af eksaminerede Kedelpasfere, hvorimod der til at passe andre Kedler kun fordrer, at vedkommende er en

ædruelig og paalidelig Person, og at han har fyldt sit 18de Aar.

I Vædringsforslaget under Nr. 5 foreslaas det, at den, der i et Aar ulastelig og selvstændig har passeret en Dampkedel, kan indstille sig til den i § 3 foreskrevne Prøve, uagtet han ikke har arbejdet i et Maskinværksted et Aar. Udvalget tror, at den, der har passeret en Kedel upaaklagelig i et Aar, i de fleste Tilfælde har lige saa meget Kendskab dertil som den, der har arbejdet i et Maskinværksted et Aar, og dertil kommer, at det ansporer Kedelpasfere til at røgte sit Hverv godt, naar han har Udset til at komme ind i en bedre Stilling ved at blive eksamineret Kedelpasfer.

I Lovforslagets § 5, som omhandler de Personer, der ere Kedelpasfere, naar denne Lov træder i Kraft, bestemmes det, at den, imod hvem der tidligere er rejst Klage for grov eller gentagen Overtrædelse af de for Kedlers Pasning givne Bestemmelser, ikke maa vedblive at være Kedelpasfer. De paaklagede Forseelser kunne i flere Tilfælde baade være smaa og ligge længere tilbage i Tiden. Det forekommer derfor Udvalget, at man ikke med fuld Føje kan fordrer mere, end at Kedelpasfere i det sidste Aar, før Loven træder i Kraft, upaaklagelig har røgtet sin Gerning, og i Genhold hertil stilles Vædringsforslaget under Nr. 10.

Naar § 6 under visse Forhold giver Fabrikinspektøren Ret til at fratage vedkommende Retten til at være Kedelpasfer enten for bestandig eller for en vis Tid, maa den paagældende, hvis han føler sig forurettet, være berettiget til at fordrer, at der uopholdelig optages Forhør, og at Sagen derefter forelægges Justitsministeren til Afgørelse, og under Nr. 12 har man stillet et Vædringsforslag derom.

De øvrige Vædringsforslag ere i det væsentlige kun Redaktionsændringer, som ere en Følge af de foran omhandlede.